

ST. ANTONIUS SCHOOT AL HEEL WAT PRIJZEN VAN DE REEK.

„De Sleek is nooit en vooral niet alleen een vrijgevochten land van loerjaegers en stropers geweest” zo zegt men in dit karakter - eigen deel van *Echt*. Het is ook een plaats waar men de folklore in hoge eer en eigen vuist houdt. De bewijzen daarvan zou men zelfs op de vingers van beide handen niet geteld krijgen. Een feitje stippen wij slechts aan uit die serie, één feitje als springplank naar een tweetal artikelen over het zilveren bestaansfeest dat Schutterij „St. Antonius” daar Zondag 14 Juni gaat vieren. Welnu, dat men op de Sleek de oude tradities

handhaaft blijkt het allerduidelijkste uit de jaarlijkse Meiboomplanting. In gans *Echt* kent men dit alleen nog hier en men doet het er nu nog regelmatig.

Naijver en een beetje herrie

Precies een kwart eeuw geleden viel bij die festiviteit van 1 Mei een haar in de boter. Vrijdags had men de slanke den opgericht, sanderendaags lag hij weer plat en omvergehaald in de Deemkuil. Er vielen zware woorden en klinkende klappen onder de jeugd die in twee partijen de kwestie uitzocht en uitvocht. Maar zij trokken weer één lijn toen Susteren zich in deze „dorps-revolutie” mengde.

Uit het rumoer van die herrie is schutterij „St. Antonius” geboren, tenslotte misschien enkel en alleen uit naijver op de Susterenaren die zo’n corps reeds lang bezaten.

De heren J. en W. Houben, J. en H. Jennissen en H. v. Neer waren de taaie doorzetters die op 1 Juni 1928 de eerste vergadering in café „Helm d’n Houb” bijentrommelen. Eer het Zondagmaal die dag gaar uit de pot kwam was de oprichting al in kannen en kruiken. Voorzitter werd P. Jennissen, secretaris H. v. Neer en leden van ’t bestuur de heren: P. Jeuken, H. Slangen en J. Houben die tevens al die jaren commandant van ’t corps is gebleven. De vol-ijverige secretaris-penningmeester zat niet stil eer hij ’t ledental man voor man omhoog had gepleit en geploeterd tot 80 schutten. Uit de opbrengst der contributies kocht hij enkele maanden later al sjerpen en..... wandelstokjes als stut en steun in ’t gaan voor eventueel wankelende benen. Maar een vol jaar moest hij wachten op een buks die de destijds kapitale som van f 250 eiste. Daarvoor moest hij even een geld-schieter-schutter bij de portefeuille nemen.

Prijzen als in meel gemalen

Nu nog bolt de beurs in de broekzak van penningmeester v. Neer als hij terugdenkt aan ’t succes van ’t eerste schuttersfeest op de Sleek. Niet alleen burgemeester Meuwissen z.g. maar heel Peij en *Echt* toonden toen hun belangstelling. Ook hun hulde voor de eerste koning: H. Slangen. Het nieuwe vaandel dat „St. Antonius” begin 1929 kreeg kostte weer veel centen. Het wijdingsfeest leverde echter weer een flinke schéut geld tussen de twee diepe borden op het entree-tafeltje.

Diergaarde leverde ’t corps in 1928 voor ’t eerst een prijs maar als een van de spannendste concoursen bleef de strijd in Holtum, een jaar later, in het geheugen der schutters hangen. „De punten vielen van de reek als in meel gemalen” heet dat in de echte terminologie.

In felle concurrentie met Stein en in

een gierende storm schoot „St. Antonius” een eerste en een derde prijs naar beneden waar omgekeerd de petten van pure lol de lucht ingingen. Nog datzelfde jaar keerde Koning Jan Goldsteijn met de 1e en 3e korpsprijs terug uit Susteren en Schilberg hechtte Thei Peeters in 1930 de medaille van ’n eerste prijs excerceren bij het koningszilver.

Goud omrand staan de jaren 1931 en 1932 in de annalen van „St. Antonius”: 13 eerste prijzen en de prijs defileren op het Oud-Limburgs te Wessem. Maar in 1938 valt door overheidsmaatregelen een rem op de activiteit van ’t Slekker corps: de buks moet telkens ingeleverd worden; in 1940 lag de loop voor de laatste keer op de schietstang. Het zou nog erger worden: tijdens oorlog en bevrijding ging alles verloren: niet alleen de buks en 9 complete uniformen, ook alle schutterspetten, sjerpen en wandelstokjes, sabels, trommen en slagers, signaalhorens, tamboermâitre-staven en practisch alle koningszilver met medailles. De nieuwe „uitzet,” zou het corps ruim f 3500 gaan kosten.

En toch kwam de Sleek er weer bovenop; daarover en over de feestviering van Zondag 14 Juni in een volgend nummer.

„St. Antonius” verdiende lof der jury

De Slek vierde zilveren feest met vlaggen en goed humeur

Een moment slechts dreigde er Zondag een kink in de kabel te komen op het zilveren feest van de Slekker schutterij „St. Antonius”. Tegen 6 uur, juist voordat de Hilversumse bietenbouwers op hun „boerenfluitjes” zouden gaan concerten, begon het op de Slek (en daar alleen, zelfs in Peij en op de Rijksweg bleef het droog) te regenen. Doch de circa 1500 bezoekers hadden er desnoods 'n nat pak voor over; de bui was bovendien slechts kort.

APPLAUS EN OVATIES

Met 't applaus der bezoekers begonnen „de Bietenbouwers” hun concert, doch met een ovatie hadden de Limburgers 'e Sittardse troubadour Jochem Ehrens op het podium ontvangen.

Boer Biet had de lache's op zijn hand met de geestige en smakelijke conferences tussen de inslaande muzieknummertjes door. Tot laat in de avond bliezen de radio-artisten de stemming over de Slek, dat huis-aan-huis de vlag en een Zondags humeur had uitgestoken.

Om goed twee uur had het trommelcorps van „St. Antonius” het zilveren feest geopend met

enkele pittige marsen. De heer Broen verving burgemeester Cuijpers, die verhinderd was, in de openingsspeech waarin hij tevens de bezoekers namens „St. Antonius” verwelkomde. Vanaf dat moment bleef de muziek boven de ruime feestwei hangen binnen de driehoek van de Marktsingel. Even keurig in uniform als in discipline concerteerde na „St. Antonius” fluit- en trommelcorps „Juliana” van Peij. De Slek klapte de handen warm voor de „Schwung” waarmee het

Hoensbroekse accordeon-orkest „Mari Nucci” optrad. Uit de eigen vertrouwde omgeving was weer het Peijer gezelschap fanfare „St. Joseph” dat onder leiding van directeur Cuijpers een uitgebreid repertoire tot in de finesses van 't succes verzorgde.

Na dat optreden was er even een korte pauze: in afwachting van „de Bietenbouwers” en Jochem Ehrens die, als boer verkleed, met charme zijn succesnummers voordroeg.

Schutterij „St. Antonius” heeft veel geriskeerd, met de grootse en gedurfde opzet van dit zilveren jubileum. Maar hun feest is geslaagd. De Slekker schutters verdienen behalve een pluim op de pet: de lof der jury en van de krant.